

14de JAARGANG, NR. 265
17 OKTOBER 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

2 JAZZ OP PAPIER

3 JAZZ OP DE PLAAT

Jonh Reyna, Jeroen van Vliet,
 Tobias Meier, Joris Posthumus,
 Bart Wirtz, HOT, Eric Ineke,
 Guitar Influences e.a.

EN VERDER:

9 Bestsellers en tips Jazzcenter

10 De Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

12 Jazz in beeld (J Schot, J Schoubs)

JAZZFLITS 266 KOMT 7 NOVEMBER UIT

JAZZNIEUWS

Candy Dulfer treedt op tijdens het komende Goois Jazz Festival. (Persfoto)

**OPBRENGST GOOIS FESTIVAL
 NAAR SPORTCENTRUM**

Uit de opbrengst van het Goois Jazz Festival 2016 heeft het Friendship Sports Centre 25.000 euro ontvangen. Het bedrag werd 28 september overhandigd door Rick van der Eijk van de Kiwanis Club Naarden.

Kiwanis Club Naarden organiseert al 33 jaar het Goois Jazz Festival in Bussum. De opbrengst hiervan gaat naar een goed doel. Friendship Sports Centre is een sportcentrum in Amsterdam Noord speciaal aangelegd voor kinderen met een beperking. Het Goois Jazz Festival vond 19 maart in Spant!, Bussum plaats. De volgende editie is op 25 maart 2017 met onder anderen saxofoniste Candy Dulfer, pianist Peter Beets en het Jazz Orkest van het Concertgebouw.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**BERNARD VAN ROSSUM GESELECTEERD
 VOOR ARRANGERS PROJECT JAZZ ORCHESTRA**

Bernard van Rossum, leider van de BVR Flamenco Big Band, is een van de zes deelnemers aan het Arrangers Project van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) en het Conservatorium van Amsterdam. Hij mag 30 oktober in Amsterdam nieuw eigen werk uitvoeren met het orkest onder leiding van chef-dirigent Dennis Mackrel.

Bij het arrangeren van zijn werk krijgt Van Rossum ondersteuning, onder meer in een (openbare) masterclass. De andere vijf deelnemers aan het Arrangers Project zijn Matthias van den Brande, Erikur Rafn Stefansson, Claudio Jr. de Rosa, Miki Yataka en Damiano Pascarelli. De laatste twee zijn net als Van Rossum alumni. De andere deelnemers zijn nog student aan het Conservatorium van Amsterdam. Alle geselecteerden volgen eenzelfde programma. De zes werden uit een totaal van zeventien aanmeldingen geselecteerd.

Aansluitend op het Arrangers Project in Amsterdam gaan de studenten van het Rotterdamse Codarts Conservatorium met het JOC aan de slag. Zij starten in de week van 31 oktober met wederom Dennis Mackrel als masterclassbegeleider. Hun werk wordt op 4 en 5 november door het JOC in Rotterdam uitgevoerd. Wie de Rotterdamse deelnemers zijn was bij het sluiten van deze Jazzflits nog niet bekend.

De stukken en arrangementen die uit het Arrangers Project voortvloeien worden gratis beschikbaar gesteld aan amateurbigbands. In het Arrangers Project werkt het JOC samen met de belangrijkste conservatoria van Nederland. In april van dit jaar vond de eerste editie van het project plaats bij het Conservatorium van Maastricht.

Ferdinand Povel stopt met lesgeven in Amsterdam

Saxofonist Ferdinand Povel heeft op 1 september zijn baan als docent aan de jazzafdeling van het conservatorium van Amsterdam beëindigd. Povel was vanaf het allereerste begin, in 1980, betrokken bij het vormgeven van de saxofoonafdeling van eerst het Hilversums Conservatorium en later het Conservatorium van Amsterdam. Ook gaf hij les aan de conservatoria van Rotterdam, Den Haag en Zwolle.

JAZZ OP PAPIER

HOREN, ZIEN EN VOELEN I

Detlef Siegfried. Moderne Lüste : Ernest Borneman - Jazzkritiker, Filmemacher, Sexforscher.

Göttingen : Wallstein Verlag, 2015.

455 pag. : ill.

ISBN 978-3-8353-1673-7 geb.

Prijs 20 euro.

Wie zich na de oorlog wilde oriënteren op de ontwikkelingen in de jazz en hoe daar door critici op gereageerd werd, was aangewezen op buitenlandse literatuur. En dan kan het bijna niet anders of men moet de naam van Ernest Borneman zijn tegengekomen. Hij dook overal op: in tijdschriften en boeken, met veelal gedegen en spraakmakende artikelen. Zijn eerste zelfstandige uitgave was 'A Critic Looks at Jazz' (1946), een reeks essays, oorspronkelijk verschenen in het Amerikaanse blad The Record Changer. Hij schreef in het Engels, was ten tijde van de publicatie werkzaam in Canada, maar wie hij was en waar hij vandaan kwam is altijd wat schimmig gebleven. Aan zijn leven en werk is, twintig jaar na zijn overlijden op 4 juni 1995, een boek gewijd, geschreven door Detlef Siegfried, hoogleraar moderne Duitse en Europese geschiedenis in Kopenhagen.

Het is een overzichtelijke en evenwichtige biografie geworden, waarin aan de vele facetten van zijn loopbaan recht wordt gedaan, mede aan de hand van een enorme hoeveelheid nagelaten werk in de vorm van publicaties, onuitgegeven manuscripten, zakelijke en privécorrespondentie. Borneman hield er weliswaar zelf een eigen archief op na, maar het moet voor de schrijver een enorme opgave zijn geweest het materiaal te ordenen naar de vorm die hem voor de geest stond, want Borneman was een man met belangstelling voor een grote verscheidenheid aan onderwerpen. Op grond van de belangrijkste lag het voor de hand in de biografie een driedeling aan te brengen: jazz, film en seksualiteit. Hoewel deze elkaar in tijd enigszins overlappen is hierdoor de chronologie gewaarborgd.

Ernest Borneman (1915-1995) werd geboren in Berlijn als Ernst Bornemann. Hij volgde de Karl-Marx-Schule en voelde zich aantrokken tot het socialisme. Daar in 1933 de Geheime Staatspolizei (Gestapo) hem toen al in de gaten hield, achtte hij het raadzaam om tijdens een schooluitwisseling in Londen achter te blijven. Dat was zes weken voor zijn eindexamen. Het heeft hem zijn hele leven achtervolgd dat hij zijn middelbare school niet had afgemaakt en daardoor een academische opleiding misliep. Elke keer als het ter sprake mocht komen schermde hij met het begrip universiteit en berichtte hij over de samenwerking en de correspondentie met grote namen in de wetenschap en de literatuur (Brecht, Hemingway), maar ondanks alle nasporingen is daar niets van teruggevonden. Het 'jongleren met autobiografische feiten', zoals Siegfried het noemt, heeft bij zijn tegenstanders veel kwaad bloed gezet; iemand noemde hem een 'egomatische bedrieger'.

In Londen bewoog hij zich in politieke en in jazzkringen, schreef er een detectiveroman onder het pseudoniem Cameron McCabe en begroef zich in de leeszaal van het British Museum. Hij raakte bekend met de werken van muziketnoloog Erich von Hornbostel en antropoloog Melville Herskovits en afficheerde zichzelf evenzo. Het ging hem erom in hoeverre de zeden en gebruiken van West-Afrikaanse volkeren op het Amerikaans continent waren overgeleverd. In 1940 werd hij geïnterneerd en als een potentieel vijandige Duitser én communist naar Canada verscheept.

Na een jaar kreeg hij een baan bij de National Film Board of Canada en hield zich daar bezig met de montage, de regie en de productie van films. Vanaf 1947 werkte hij twee jaar voor de UNESCO in Parijs, keerde terug naar Engeland om ten slotte programmaleider te worden bij de Duitse televisie. Daar groeide hij uit tot de populaire, zij het niet onomstreden specialist op het gebied van de seksualiteit.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

JONN REYNA TRIO Con Alma John Reyna Records

Bezetting:

Jonn Reyna (p),
Joris Teepe (b),
Gene Jackson (d).

'Con Alma' is de opvolger van het album 'Consolidaõ' uit 2015 van de Nederlandse pianist, componist en arrangeur Jonn Reyna. Met uitzondering van saxofonist Rick Margitza, die deze keer niet meedoet, speelt Reyna opnieuw samen met de Amerikaanse drummer Gene Jackson (Herbie Hancock en Christian McBride) en de Nederlandse bassist Joris Teepe (Sonny Fortune en Rashied Ali). Op 'Con Alma' toont Reyna wederom zijn getalenteerde veelzijdigheid. Niet alleen speelt hij zowel akoestisch als elektrisch met een jaloersmakende virtuositeit, ook als componist zet hij puike stukken in elkaar, getuige zes fonkelende tracks van eigen hand. Het materiaal is iets traditioneler dan op zijn voorganger, maar nog altijd is er ruimte voor afwisseling. Zo ontkomt je in het opwindende 'Bass minded' (met een glansrol voor Teepe) en het eclectische 'Deep funk' niet aan de gevaarlijk hete grooves. Maar net zo makkelijk neemt Reyna fink gas terug in de prachtige 'Ballad for peace' en zwijmel je weg in de zwierige romantiek van het door Emiel Wienholts geschreven 'Janville'. Ook is er ruimte voor heerlijke blues in 'Jonn's blues' en een broeierige bossa in 'Slumbering'. Het vrolijke 'Sugar Ray' blinkt uit met originele breaks terwijl de titeltrack een fraaie uitvoering is van de meer complexe composities van Dizzy Gillespie. 'Con Alma' betekent letterlijk 'met soul' en daar is dit album van doordrenkt. Want naast het weergalozes spel van Reyna en zijn briljante ritmetandem Jackson en Teepe, druipet de passie er aan alle kanten vanaf. Het maakt dan ook niet uit of dit trio zich stort op standards of hedendaagse stukken, ieder nummer straalt van ziel, kunde en zaligheid.

Serge Julien

Maak kennis met Jonn Reyna; klik hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=lzyCSCVN1nw>

MOON TRIO Earth - Time Jazzhaus

Bezetting:

Jeroen van Vliet (p, effecten),
Cord Heineking (b, elb, elektronica),
Mark Schilders (d).

Na het voor hem drukke jaar 2014, waarin zijn 'Zeeland Suite' het licht zag en hij de VPRO Boy Edgar Prijs ontving, heeft pianist Jeroen van Vliet niet op zijn lauweren gerust. De trio-cd 'Earth - Time' werd in december 2015 opgenomen. Je zou kunnen zeggen dat het een vervolg is op zijn solowerk op bijvoorbeeld 'Wait' uit 2013. Muziek die bedachtzaam, lyrisch en intensief is. In een ver verleden werd dat dromerig genoemd, maar dat is een term die de diepgang in Van Vliets muziek te kort doet. Samen met de door de wol geverfde Cord Heineking en jonge hond Mark Schilders dompelt Van Vliet de luisteraar met zijn Moon Trio onder in een weldadig bad. Het pianospel omhult je maar dringt zich niet op.

‘ Van Vliet dompelt u onder in een weldadig bad ’

Bassist Cord Heineking voegt zijn lange tonen onopvallend in en kleurt de muziek zonder op te vallen. Zijn bijdragen binden de muziek. Als Heineking met elektronica aan de gang gaat om de pianoklank te vervormen, zoals in 'Spider', zet hij de luisteraar wel even op een ander been. De muziek krijgt meer urgentie en spanning. Mark Schilders drumwerk is bij de elektronica het best op zijn plek. Elders is zijn spel wel eens wat te hoekig om adequaat met de zilveren klank van de piano te matchen.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over deze cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=RJSehoEWSQA>

WÓJCINSKI/SZMANDA QUARTET

Delusions

FSR

Bezetting:

Maurycy Wójcinski (tp),
Szymon Wójcinski (p),
Ksawery Wójcinski (b),
Krzysztof Szmanda (d).

JAZZ OP DE PLAAT

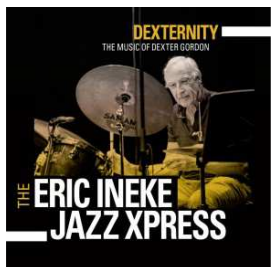
Er komt maar weinig Poolse jazz onze kant op. Tijdens de show-cases van de laatste Injazz in Rotterdam speelde het Wójcinski / Szmanda Quartet een korte, maar uiterst avontuurlijke set. Na individuele omzwervingen in allerlei groepen kwamen de drie Wójcinski-broers bij elkaar in een band. Hún band. Ze namen drummer Krzysztof Szmanda in hun midden op en ziedaar: een kwartet. Hun fraai opgenomen debuutalbum heeft de, overigens weinig commerciële, titel 'Delusions', ofwel: waanideeën. Gedurende het beluisteren denk je steeds aan die titel terug. Hoewel die aanduiding misschien wat overdreven is, maakt het viertal beslist geen gemakkelijke muziek. Ze kiezen voor het avontuur met allerlei stijlwenningen. Hun artistieke inzichten zijn fors georiënteerd op Amerikaanse jazz. Zo klinkt trompettist Maurycy Wójcinski soms als zijn collega Avishai Cohen. Overigens wordt niet vermeld wie verantwoordelijk is voor de composities. De broers en hun drummer zijn eigenzinnige luisteraars, vrije geesten met speelse gedachtes. Het resultaat is een dwarse gelaagdheid, waarbij ritmes vaak verschuiven. Soms is het rustig, dan weer knettergek. De titel van de zesde compositie is zeer op zijn plaats: 'No context'... Soms is een deel van een track een 'gelegenheidsduo', zoals de piano en de gestreken bas in 'Face your fate'. Dan zijn ze weer met zijn vieren. Maar altijd met een overvloed aan energie en lef. Gewaagd, maar nét niet provocerend, en dat maakt het juist lekker spannend.

Peter J. Korten

ERIC INEKE JAZZXPRESS

Dexternity

Daybreak/Challenge

Bezetting:

Rik Mol (tp),
Sjoerd Dijkhuizen (ss, ts),
Rob van Bavel (p),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (d).

De warme zwoele stem van saxofonist Dexter Gordon zelf laat je weten dat het met 'Dexternity' helemaal goed zal komen. Het was dan ook niet meer dan logisch dat Eric Ineke en zijn 'Jazz Messengers' een eerbetoon aan Gordon zouden maken. Ineke speelde immers met Dexter in de jaren zeventig (waarvan opnames op lp gaan verschijnen binnenkort) en heeft naar eigen zeggen veel van deze Tenor Giant geleerd. Dat Sjoerd Dijkhuizen zijn spel is gestoeld op de Gordon/Mobley-school maakt het alleen maar fraaier.

Wat direct opvalt is de sound van deze cd. De blazers zijn 'in your face' en helemaal vooraan. Waar kennen we deze werkwijze ook al weer van..., juist Rudy van Gelder en de Blue Note Sound. Helaas verdwijnt Rob van Bavel's piano nog weleens in de ensembles en is de bas niet heel erg gedefinieerd (maar dat was ie bij RvG ook niet). Ook het slagwerk sprankelt niet zoals het zou kunnen, maar genoeg geneuzeld. De muziek is waar het om gaat. En die stelt gelukkig niet teleur.

De ensembles van trompettist Rik Mol en Sjoerd Dijkhuizen zijn spatgelijk en spetteren je speakers uit. Dat Eric Ineke dit idioom beheerst is het understatement van de eeuw. Hij ademt en leeft deze hardbop en dat hoor je. De arrangementen (drie van Van Bavel, vier van Beets en een van Dijkhuizen) zijn zoals je mag verwachten van Neerlands beste jazzkwintet: smaakvol en met toegevoegde waarde. De ballads 'Tivoli' en 'Body & soul' (met fraaie sopraaninbreng van Sjoerd Dijkhuizen) brengen wat rust in het uptempo geweld. Maar dat is juist wat we willen horen van de heren. Swingen en knallen en daarmee de alledaagse sleur van ons afwassen (vrij naar Art Blakey). Kom dus maar op met een tribute-album aan Hank Mobley of Lee Morgan (leuk voor Rik Mol). Verheug me er nu al op.

Reinier van Bevervoorde

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=rrquBpkWi9g>

HET ORGEL TRIO HOT**Bird & Beyond****LopLop****Bezetting:**

Steven Kamperman (as, beskl),
 Berry van Berkum (pijporgel),
 Dion Nijland (b).

JAZZ OP DE PLAAT

Binnen de jazz werd het orgel al in de jaren twintig van de vorige eeuw bespeeld. Fats Waller was een verklaard orgelliefhebber. Niet alleen in de bioscopen bij de zwiigende films, maar ook in kerken als hij daartoe de kans kreeg. Bill Basie (aka de Count) nam ook graag achter het orgel plaats. Sindsdien is het instrument binnen de jazz 'verwaterd'. Ook al is het improviseren een van de essentiële onderdelen van het bespelen van dit reusachtige instrument. Heden ten dage wil Bert van den Brink nog wel eens met veel plezier op de houten bank boven de voetpedalen kruipen. En Berry van Berkum natuurlijk. Hij maakte als lid van Het Orgel Trio (HOT) een trio-cd met de titel 'Bird & Beyond'. Parker op het orgel dus. Sterker nog, op twee orgels. Van Berkum speelde op twee orgels van de Nicolai kerk in Utrecht: een groot en een klein 'Sweelinck'-orgel. Hij werd daarbij geflankeerd door altsaxofonist Steven Kamperman (hij speelt ook besklarinet) en bassist Dion Nijland. Het trio arrangeerde stukken van Charlie Parker uit zijn Dial- en Savoy-tijd. Plus een enkele Verve-opname. Maar ook staan er op de cd 'decompositions and compositions by HOT'. Het openingsnummer 'Star & eyes' bijvoorbeeld of 'Otinro', een compositie van Van Berkum waarmee de cd wordt afgesloten. De Parker-stukken lijken echter ook wel nieuw. Zo wordt 'Yardbird Suite' heel traag gespeeld. De drie blijven in grote lijnen de compositie volgen en ontdekken in de improvisatie 'traag omhoog wiekend' hun eigen lijn. Het thema van 'Red Cross' is helemaal naar het koninklijk klinkende grote orgel toegeschreven. De gezamenlijke improvisatie is een groots klankavontuur rond hoekfragmenten uit het thema. Op 'Marmaduke' wordt meegezongen en begeleid met vingerknippen. 'Bird & Beyond' is een fantastisch avontuur voor de luisteraar en was dat vast ook voor de musici.

Hessel Fluitman**HOT live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=APe60ntk74>

I AM THREE**Mingus Mingus Mingus****Leo Records****Bezetting:**

Nikolaus Neuser (tp),
 Silke Eberhard (as),
 Christian Marien (d).

Valt er nog iets verrassends te doen met de muziek van Charles Mingus? Deze nieuwe cd van het jonge Duitse trio I Am Three antwoordt daarop met een volmondig ja. Op 'Mingus Mingus Mingus' bewijst het drietal dat je met een kale bezetting van altsaxofoon, trompet en drums het oeuvre van een van de grootse jazzcomponisten uit de geschiedenis weer eens een fris verkje kunt geven. Niet gehinderd door een akkoordinstrument of zelfs maar een bas geven trompettist Nikolaus Neuser, altsaxofoniste Silke Eberhard en drummer Christian Marien ruim baan aan de melodieënrijkdom van Mingus' oeuvre. De twee blazers zetten de thema's en contramelodieën tegen elkaar en de slagwerker haalt ook melodisch materiaal uit zijn trommels. Zo klinkt I Am Three heel vaak als 'I Am A Lot More'. Ieder stuk wordt vervolgens ook weer anders aangepakt. Zo beperkt het trio zich in 'Goodbye pork pie hat' tot het sublieme thema. Aan 'Eclipse' wordt wat summiere elektronica toegevoegd en de opening van 'Jelly Roll' klinkt als een oude, krakerige plaat, uit de tijd van de man aan wie Mingus het nummer opdroeg, Jelly Roll Morton. De Duitsers zijn soms behoorlijk stijlgetrouw om in een ander geval de muzikale informatie geheel naar de 21ste eeuw te trekken. Speelsheid, humor, energie en passie zijn de essentiële elementen die van 'Mingus Mingus Mingus' een feest maken.

Herman te Loo**Luister hier naar een fragment:**

http://www.leorecords.com/mp3/cd_lr_752.mp3

GUITAR INFLUENCES

The Gathering

Eigen beheer

Bezetting:

Niels Onstenk, Leif de Leeuw,
Jorn ten Hoopen, Gijs Batelaan, Alban
Claret, Marcel Singor (gt),
Marco Apicella, Patrick Rugebregt,
Marcel Singor, Niels Onstenk (keyb),
Jeroen van der Ley, Bas Kloosterman,
Marcel Singor (b),
Tuur Moens, Maarten Kooymans (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Een instrumentaal fusion/progrock album anno 2016 in Nederland. Kom daar nog maar eens om. Toen Kevin Lens op een zeer saaie vrijdag mijn winkel (Jazzcenter in Den Haag, red.) binnentstapte met de mededeling 'nu krijg jij eens een cd van mij', maakte dat mijn dag helemaal goed. Lens heeft een droom om goede muziek een platform te geven. De eerste stap in die richting is dit project 'The Gathering'. Hij bracht een Franse en vijf Nederlandse gitaristen bijeen om in verschillende combinaties een eigen nummer op te nemen. Een idee dat zijn oorsprong vond in een soortgelijk project van Lee Ritenour uit 2010 onder de naam 6 String Theory. De gitaristen van dienst zijn geen onbekenden in de Nederlandse scene (blues en rock/pop), hebben meerdere prijzen gewonnen en spelen in diverse formaties geregeld in den lande. De cd begint met het heerlijke uptempo 'Blood' wat niet op een John Scofield-album zou misstaan. Hier en op 'Out of the deep' drumt de Nederbelg Tuur Moens, die we uiteraard goed kennen van trompettist Teus Nobel en pianist Rogier Telderman. De andere tracks zijn voor Maarten Kooymans, die niet schuwt de gaskraan eens goed open te zetten. De meer rockachtige tracks hebben de 'drive' en 'punch' die nodig zijn voor die stijl. Maar de soli van de heren is waar het om draait. En die stellen niet teleur. Neem de geweldige battle van Niels Onstenk met zichzelf op gitaar en 'keys' in het voornoemde 'Out of the deep'. Alban Claret komt uit de jazz-bop-hoek en dat hoor je vooral goed in 'Shenzhen'. Het mooie introverte 'Montijo' van Jorn ten Hoopen en Gijs Batelaan sluit deze cd af en doet je verlangen naar 'Volume 2' (die er als het aan Kevin Lens ligt zeker en snel zal komen). De mix van Brian Montgomery (hij werkte voor John Scofield, John Mayer, Esperanza Spalding, Diana Krall, Herbie Hancock, Robben Ford etc.) geeft het geheel een internationaal goede sound. Ook de mastering van Sangwook 'Sunny' Nam (hij werkte voor Lee Ritenour, George Benson & Al Jarreau, Larry Carlton, Frank Zappa etc.) laat niets te wensen over. Ik gebruik de term niet vaak en graag, maar hier mag het toch weleens een keer: On-Nederlands Goed!

Reinier van Bevervoorde

MN'JAM EXPERIMENT

Live With A Boom

Eigen beheer

Bezetting:

Melissa Oliveira (voc), JAM (electronica,
draaitafels), Joris Roelofs (bkl),
Virxilio da Silva (el.g),
Miguel Amaral (portugese g),
José Carlos Barbosa (b),
Tuur Moens (d).

Mn'JAM experiment komt uit Den Haag en de cd-dvd 'Live With A Boom' is het debuut van de groep. Spil van de formatie is JAM. Hij verzorgt de geluiden van de elektronica en de draaitafels. Daarnaast creëerde hij de beelden die op de dvd overheersen. Op de dvd is JAM heel actief met beeld en geluid. Bij het kijken gaat bij mij het luisteren echter geheel verloren. Alleen luisteren geeft meer rust. Dan hoor je de binding tussen alle gecreëerde geluidjes en boeit de eigentijdse muziek. De veelzijdige zang is van Melissa Oliveira. De Belg Tuur Moens drumt een sterke partij. Ik vermoed dat veel van zijn werk op papier staat. Op drie stukken is Joris Roelofs op basklarinet aanwezig. De overige muzikanten zijn Portugees. De plaat is ook in Portugal opgenomen. Miguel Amaral bespeelt op vier nummers een Portugese gitaar. Tussen alle nieuwe stukken staat een prachtige nieuwe versie van Gershwin's 'It ain't necessarily so'. Zang voorop en als ritmische achtergrond en verder de beatbox van Rogério Santos. Een geslaagd experiment.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met de groep:

<https://www.youtube.com/watch?v=YCnKEkcJS9s>

TOBIAS MEIER
Interesting
Wide Ear Records

Bezetting:

Tobias Meier (as, microfoon),
 Frantz Loriot (av),
 Silvan Jeger (c),
 Dominique Girod (b).

MEIER/PERLA/WINDFELD
Live At Bird's Eye, Basel
PM Records

Bezetting:

Tobias Meier (as),
 Gene Perla (b),
 Christian Windfeld (d).

BART WIRTZ
Beneath The Surface
I dreamer records

Bezetting:

Bart Wirtz (as, Varitone, organelle, perc.
 Omnichord),
 Emiel van Rijnthoven (p, prophet 5, rhodes
 mkV, Clavinet d5, Oberheim matix-1000,
 moog, Wurlitzer 200, Hammond b-3),
 Kasper Kalf (b)
 Niek de Bruijn (d)
 Frank Wienk (perc, voc. synths & sounds).
 + Soweto Kinch, Ntjam Rosie, Ai Ming Oei
 (voc), Lucas Meijers (g), Mete Erker (bkl),
 Louk Boudesteijn (tb).

JAZZ OP DE PLAAT

Deze twee recente releases van de Zwitserse altsaxofonist Tobias Meier laten horen hoe breed zijn interesses en vaardigheden gaan. Op de 10-inch vinylplaat '**Interesting**' horen we hem aan de gang met het fenomeen 'close miking'. Hiermee maakt hij ons bekend met de binnenwereld van zijn eigen instrument en dat van zijn muzikale partners Frantz Loriot (altviool), Silvan Jeger (cello) en Dominique Girod (bas). Door microfoons in de instrumenten te plaatsen, hoor je ook alle boventonen, en het resultaat klinkt welhaast elektronisch. Op kant één van de plaat heeft hij op deze wijze een negental miniatuurtjes geproduceerd. Ze klinken (mede door de instrumentatie) eerder als modern klassiek dan als jazz. Op kant twee is Meier solo te horen, met minimalistische klankpatronen die het werk van Evan Parker in gedachten roepen. Maar de Zwitser verandert minder aan zijn notenbouwsels dan de Engelsman, waardoor een nog groter hypnotisch effect ontstaat.

'**Live At Bird's Eye, Basel**' is een heel ander verhaal. Hier speelt Meier met een sax-bas-drumstrio waarbij hij zich een emotionele solist toont, met soms een rauwe toon die bij mij associaties oproept met de ondergewaardeerde Carlos Ward. Het album opent en sluit met eigen composities van de saxofonist, met daar tussenin een aantal standards en twee ballads: Wayne Shorters 'Infant eyes' en 'Duke Ellington's sound of love' van Charles Mingus. Het trio laat zich hier van een sterke, ingetogen kant horen. Bij de ballads scheiden zich immers de schapen van de bokken. En het springerige en jubelende 'Tico' deed me zelfs denken aan de briljante versie van Paul Motian met Lee Konitz in de hoofdrol. Chapeau, heren.

Herman te Loo

Beluister hier een fragment van 'Interesting':

<https://wideearrecords.bandcamp.com/album/interesting>

Saxofonist Bart Wirtz is een veelzijdig muzikant. Hij stond aan de wieg van de Young Sinatra's, een small big band, en was mede-oprichter van het totaal andere Monsieur Dubois. Wirtz is ook lid van het Artvark Saxofoon Kwartet. De cd 'Beneath The Surface' is andermaal iets geheel anders. Het is een mix van hiphop, rock, jazz en funk. Met elektronica en effecten. En toch blijft het met hart en ziel jazz. Er komt echter andere muziek uit de speakers dan je van Bart Wirtz bent gewend. Dat komt door het gebruik van de vele instrumenten door Wirtz en toetsenist Emiel van Rijnthoven, door het inschakelen van zangeressen in verschillende nummers en de aanwezigheid van rapper

‘ **Muziek die je niet van Bart Wirtz gewend bent.** ’

Soweto Kinch. Wirtz' muziek is donkerder en als het ware vloeibaar geworden. Dat laatste komt doordat de noten meer gebonden gespeeld worden en de later toegevoegde opnamen de samenklank gelaagder, dichter maken. Met het vaker beluisteren van de cd worden de nummers steeds individueler. Tegelijkertijd komt de cd wel als een eenheid over. Voor 'Beneath The Surface' is ook een vijfde versie van 'Growth' opgenomen. De eerste vier staan op zijn eerdere twee studio-cd's. Het is muziek die niet alleen aan de oppervlakte ligt, maar er ook onder probeert te duiken.

Hessel Fluitman

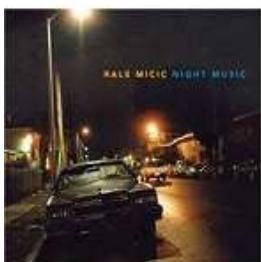
Beluister hier een track van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=WYb4CslP0ko>

PERICOPES +1
These Human Beings
Alfa Projects

RALE MICIC
Night Music
Whaling City Sound

JORIS POSTHUMUS GROEP
Tokyo's Bad Boys
Challenge

JAZZ OP DE PLAAT KORT

De heren van Pericopes+1 lijken niet een echt optimistisch wereldbeeld te hebben. 'Vroeger was het overzichtelijk, nu vergiften we onze eigen wereld. Tegenwoordig weet je niet wat juist en onjuist is. Uitersten kristalliseren zich uit. Het is een gek geworden wereld, een gek geworden veranderende wereld', aldus de vrij vertaalde strekking van het gedicht in het slotnummer 'Changing world'. En op het hoesje van 'These Human Beings' zit publiek naar een bomexplosie te kijken. De muziek van dit internationale trio – Vernizzi en Sgobbio zijn Italiaans en Wight is van Amerikaanse afkomst – wordt met beslistheid gespeeld. De stukken zijn afgemeten en bewegen zich onafwendbaar voorwaarts. Ze zijn ook heel conventioneel en volgens gangbare schema's opgebouwd.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=N-a3FITitTo>

Met titels als 'Hotel Insomnia', 'Late call', 'Night music', uiteraard: 'Nocturne', 'Afterparty', 'Sunrise' en ten slotte 'Color of the sun' maakt gitarist Rale Miric op 'Night Music' een reis door de nacht. Hij is op pad met een aantal sterke musici. Pianist Danny Grissett kennen we van platen van trompettist Tom Harrell en zijn cd's op het Criss Cross-label. Op dat label is ook drummer Johnathan Blake geen onbekende en evenmin bij concurrent High Note. Ook bassist Corcoran Holt is op een respectabel aantal cd's van de partij. Leider Mici is de ziel van deze cd. De in Servië geboren gitarist heeft iets met de muziek van Béla Bartok. Dat is het mooist te horen in Bartoks 'Melody in a mist' (een uitvoering met gitaar en piano) en de beide 'Nocturnes' (één akoestisch en één elektrisch). Die komen alle twee uit Bartoks 'Mikrokosmos'. Ook zijn invloeden uit dance en hiphop in Micis stukken verwerkt. Jazz met adrenaline.

Hessel Fluitman

Beluister hier 'Hotel Insomnia':

<https://www.youtube.com/watch?v=eWBFD010Als>

Saxofonist Joris Posthumus kwam tijdens een tournee door China met de groep State of Monc in contact met de Japanse altist Yuichiro Tokuda. Die kennismaking beviel wederzijds goed en ze speelden onder meer in elkaars groep. Na een korte tournee met de Japanners nam Posthumus vorig jaar de cd 'Tokyo's Bad Boys' op. De muziek zat in de studio dus nog redelijk fris in de hoofden en dat hoor je: ze gaan het avontuur met verve aan. De composities zijn van de Nederlandse altist en hebben een ijzersterke plaat opgeleverd, die als energiek, fel en melodieus is te typeren. Vanaf het begin wordt er een spanningsboog opgezet, die gedurende elk stuk in tact blijft. Ook de trage stukken blijven de aandacht trekken. Al luisterend heb je soms het idee dat stukken op elkaar lijken. Zo ademt 'Sad song' dezelfde sfeer als 'Jorogumo'. Vooral in de improvisatie dringt die overeenkomst zich op. Het heeft echter genoeg eigens om op zichzelf te staan. In de twee stukken neigt Posthumus naar de lyriek die zijn collega Paul van Kemenade zich in de loop van de jaren eigen heeft gemaakt. Joris Posthumus kan trots op zijn 'Bad Boys' zijn!

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=NEmcCEEP-gM>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

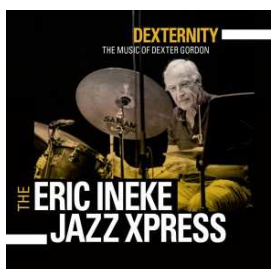
Datum: 10 oktober 2016

- 1 Joris Posthumus**
Tokyo's Bad Boys (Challenge)
- 2 Steve Gadd**
Way back Home (BFM)
- 3 Steps Ahead**
Steppin' Out (Jazzline)
- 4 John Scofield**
Country For Old Men (Impulse)
- 5 Count Basie**
Complete Live At The Crescendo 1958
(Jazz Lovers)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Eric Ineke JazzXpress**
Dexternity (Daybreak/Challenge)
Heerlijk eerbetoon aan 'the late great' Dexter Gordon! Zie een uitgebreide recensie op pagina 4 van deze Jazzflits.
- 2 Emile Parisien**
Sfumato (ACT)
Mooi maar toch rauw deze cd van blazer Emile Parisien. Met Joachim Kuhn op piano, die een fijne extra dimensie aan deze groep jonge mannen geeft.
- 3 Reinier Baas**
vs Princess Discombobulatrix
(Bassprasadium)
Een toffe cd van gitarist Reinier Baas, die het geheel in een soort suite-achtige structuur heeft gegoten. Topjazz van vaderlandse bodem.
Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 7 oktober 2016

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

NICOLE JOHÄNNTGEN
HENRY (Eigen Beheer)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):
ANDRZEJ TRZASKOWSKI QUINTET
Polish Jazz vol. 4 (1965) (Warner Music Poland)

Mike Flynn, Jazzwise (UK):
DAVE HOLLAND QUARTET
Aziza (Dare2 Records)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):
VICTORIA KAUNOVA/ILYA MOROZOV/ALEX SIPIAGIN
The First! (Butman Music)

Christine Jan Granlie, Salt Peanuts (Norway):
CARSTEN DAHL EXPERIENCE

Caleidoscopia (Storyville)
Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):
BOI AKIH

Liquid Songs (Trytone)
Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden),
Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy):

STEVE LEHMAN
Sélébéyone (Pi Recordings)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):
MATT SLOCUM
Trio Pacofic, vol. 1 (Chandra Records)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway):
PICIDAE
It's Another Word (NorCD)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):
MARTTI VESALA
Helsinki Soundpost (Ozella)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):
HAMASYAN/HENRIKSEN/AARSET/BANG
Atmospheres (ECM)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

TONY OVERWATER OP (Turtle Records)

Bezetting:

Tony Overwater (b), Maarten Ornstein (ts, kl, bkl), Wim Kegel (d) + Ack van Rooyen (flh), Ernst Reijserger (c).

Bassist Tony Overwaters 'OP' uit 2000 is een eerbewijs aan Oscar Pettiford, een van de belangrijkste bassisten van de twintigste eeuw. Pettiford bracht met Charles Mingus en Jimmy Blanton het soleren op de contrabas tot volwassenheid. 'OP' introduceerde ook de cello in de jazz. Pettiford speelde in de jaren veertig een (korte) periode bij Duke Ellington, maar was te onafhankelijk om dat lang vol te houden. In de jaren vijftig was hij vooral bandleider en bekend als muzikaal leider van Café Bohemia in New York. Toen zijn drankrekening daar groter bleek dan zijn salaris, werd hij ontslagen. Hij had in die tijd ook een bigband die mooie opnamen maakte. Overwater speelt op 'OP' met Wim Kegel (d), Maarten Ornstein (sax, klarinet) en de gastspelers Ack van Rooyen (flugelhorn) en Ernst Reijseger (cello). De plaat opent met 'Laverne walk'. Overwater etaleert meteen zijn fluwelen toon. Maarten Ornstein vult dan het stuk solerend verder in. Samen met Ack van Rooyen op bugel brengt Overwater een prachtige versie van Hoagy Carmichaels 'Stardust'. Muziek van een heel hoog niveau. Wat een rust, wat een weloverwogen schoonheid. In 'Blues in the closet' laat Reijseger horen dat het gebruik van de cello sinds de jaren vijftig wel wat verder is ontwikkeld, al komt hij in dit stuk dicht bij het spel van Pettiford. Overwater en Reijseger begeleiden elkaar om en om. In 'Bohemia after dark' doet iedereen mee. Het is het meest hardbop-achtige stuk. Over elk stuk is de loftrompet te spelen. De Edison was in 2001 dan ook een terechte beloning voor deze cd.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Pianiste Sunna Gunnlaugs speelt met Maarten Ornstein in Zeist. (Foto: Hörður Sveinsson)

Reeks huiskamerconcerten in Zeist

Op 6 november vindt in Zeist onder de noemer 'Jazz On The Sofa' een reeks huiskamerconcerten plaats. Zes duo's verzorgen ieder drie optredens van dertig minuten in zes woonkamers. Het publiek kan tussen 15.00 uur en 18.00 uur van concert naar concert wandelen. De duo's zijn: Maarten Ornstein (klarinet)/**Sunna Gunnlaugs** (piano); Rembrandt Frerichs (piano)/Jasper Somsen (contrabas); Tony Overwater (bas)/Nizar Rohana (oud); Guy van Beek (piano)/Kees Adolfsen (trombone, euphonium); Ack van Rooyen (trompet)/Juraj Stanik (piano) en Mark Alban Lotz (fluiten)/Alan Gunga Purves (percussie).

Meer info is te vinden op <http://jazzonthesofa.nl>

Inschrijving B-Jazz International Contest 2017 geopend

Tot 31 oktober staat de inschrijving open van de B-Jazz International Contest 2017 in Leuven. De wedstrijd is op 24 en 25 maart 2017 en maakt deel uit van het festival Leuven Jazz. Musici jonger dan 30 jaar van alle nationaliteiten kunnen inschrijven. Uit het totaal van de aanmeldingen worden twee finalisten gekozen. De andere vier finalisten zijn de winnaar van het Getxo Jazz Festival 2016, een formatie gekozen door het Saint Louis College of Music (Rome), een band gekozen door het Amersfoort Jazz Festival en de winnaar van Jong Jazztalent Gent. De winnende finalist krijgt 500 euro en mag een keer optreden in Spanje, Rome, Amersfoort en Hoeilaart. Alle finalisten krijgen een professionele (video)opname van hun optreden.

Informatie is te vinden op <http://bit.ly/2dWmKcJ>

25 jaar All Ladies Bigband Duchess of Swing

Duchess of Swing, de enige Nederlandse bigband met louter vrouwen in de bezetting, bestaat 25 jaar. Het orkest begon ooit als een carnavalsband, maar brengt tegenwoordig onder leiding van René Stegman jazz in de stijl van Glenn Miller, Benny Goodman, Sammy Nestico, Count Basie en Louis Prima. Naar aanleiding van het jubileum heeft de bigband een Glenn Miller-programma ingestudeerd, met Carrie Kok als zangeres. Het resultaat daarvan is 20 november in Theater de Avenue te Breda te beluisteren.

Meer info op www.duchessofswing.nl

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 10 oktober 2016

- 1 Joey Alexander**
Countdown (Motema)
- 2 Dave Stryker**
Eight Track II (Strikezone)
- 3 Catherine Russell**
Harlem On My Mind (Jazz Village)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortens, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZFLITS 266 KOMT 7 NOVEMBER UIT

JAZZ À VERVIERS**JAZZ IN BEELD**

Dit jaar vindt van 9 september tot 4 november het Waalse festival Jazz à Verviers plaats. Op podia in en om Verviers staan onder anderen de WDR Big Band, Aka Moon en pianist Charles Loos. Op 7 oktober traden de vocalisten Viktor Lazlo en [David Linx](#) (hierboven) samen op en stond pianiste [Emie Roussel](#) (hieronder) in Verviers op het programma. Onze medewerker [Jean Schoubs](#) was er bij en maakte de foto's op deze pagina.

Adrian Moncada Espinosa. (Foto: J Schot)

JAZZ IN BEELD **LAURIE CARPENTER 4-TET**

Datum en plaats:

2 oktober 2016,

Jazz in Crooswijk, Rotterdam.

Het kwartet. (Foto: Joke Schot)

Laurie Carpenter. (Foto: Joke Schot)

Adrian Moncada Espinosa. (Foto: J Schot)

Laurie Carpenter. (Foto: Joke Schot)

Tomek van Leeuwen. (Foto: Joke Schot)

Robert Jeanne. (Foto: Jean Schoubs)

JAZZ IN BEELD

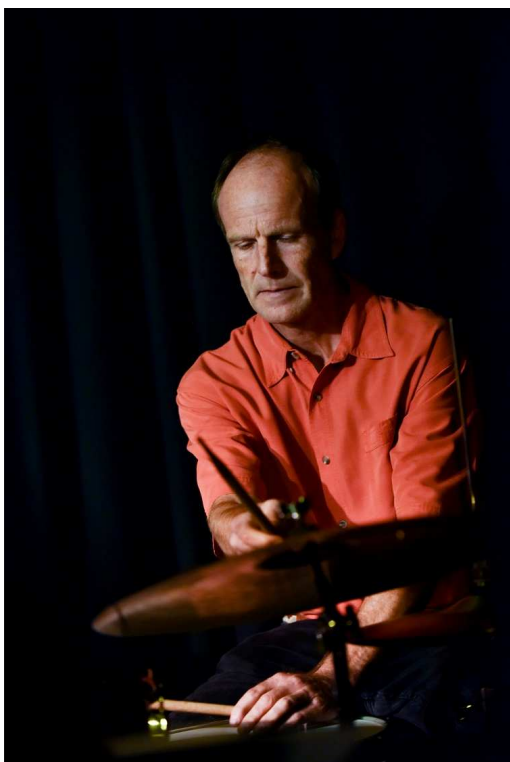
ROBERT JEANNE QUARTET

Datum en plaats:

**21 september 2016,
Jacques Pelzer Jazz Club, Luik.**

Sam Gerstmans. (Foto: Jean Schoubs)

Stefan Kremer. (Foto: Jean Schoubs)

Jacques Piroton. (Foto: Jean Schoubs)